

441

מדינת ישראל
הכנסת

פרוטרול מס' 8/א'

מישיבת ועדת השירותים
אספת קייסה ביום ד', יז' באדר תשס"ז - 29.2.1956

ס.י.

גובחים:

- ס. ארם - היו"ר
- ש. יוניצ'מן
- ח. יהודה
- ש. כפרית
- י. ניצני
- ר. צברי

סדר-היום:

סיכום הדיון בענין הקמת המוסד ברעננה.

הישיבה נפתחה בשעה 15.15

היו"ר ס. ארם:

אנחנו צריכים עכשיו להגיע לידי סיכום ארעי, אבל פחות או יותר מדוייק. חוץ מזה ביקש מאתנו מסדר הסעד אם אפשר סאנחנו בעביר עוד היום למועצת רעננה לפני ישיבתה איזה מכתב בקשר לגישתנו לענין. אני רוצה לקרוא בפניכם את גוסס המכתב.

ליושב-ראש מועצת רעננה. מטעם מסדר הסעד נסדר לנו שבחרתם בוועדה מיוחדת על-מנת למצוא הסדר מתוך הסכם בענין המוסד לילדים דפקטיביים ברעננה. ועדת השירותים הסוציאליים תקבל בסיפוק כל נסיון מוצלח להגיע לידי הסכם, מתוך גילוי רצון טוב של כל המעורבים. נשמח לקבל מכם פרטים על ההסדר וההסכם וניצנה ברצון לכל הזמנה לסייע לכם בכך.

ש. כפרית:

לי לא ברור היחס של ועדת השירותים לגבי ההסכם, לגבי הצורך בהקמת המוסד.

היו"ר ס. ארם:

במכתב אינני יכול לעשות זאת. אבל יש לי סיכומים שאני רוצה להביא בפניכם:

(א) הוועדה רואה בדאגה רבה את הסכסוך שפרץ בין מסדר הסעד לבין מועצת רעננה וסיכון הפיתוח בענין פתיחת המוסד לילדים דפקטיביים בשכנות קרובה וסמוכה לסיכון הפיתוח.

(ב) הוועדה מכירה בצורך הדחוף שהגיע את מסדר הסעד לרכוש מקום מתאים לסיכון המוסד, בו תלוי לא רק גורל 150 ילדים מוכי גורל, אלא גם של 150 משפחות העומדות בפני הרס חייהם.

(ג) עם זאת אין הוועדה יכולה באום פנים להתעלם מחרדתם ומחששותיהם של תושבי השכונה שבקרבתם הולך ומוקם מוסד העלול להשפיע באופן חמור על מצבם הנפשי של ילדי השכונה.

ס.י.

ד) הוועדה תקבל בסיפוק כל נסיון להסדר והסכם בין מועצת רעננה ומשרד הסעד, על-מנת שלא יבולע למוסד ולא לשכונה.

ה) דעתה של הוועדה היא כי יש לעשות הכל למען קיים את המוסד בטוח מובדל, גם אם בקירוב לישוב והיא מקבלת ברצון את הצעת מועצת רעננה להקציב סכום בסביל המוסד ולעזור להקמתו ובנינו בכל המהירות האפשרית.

ו) הוועדה מוכנה להמליץ בפני המועצה ואנשי הסיכון על סיכונן הארעי של המוסד במקום שיירכס על-ידי משרד הסעד, מתוך קיום כמה תנאים שיש בהם להבטיח במידה מספקת את מצבם של תושבי הסיכון ואלה הם התנאים:

1) הקמת גדר שתסתיר את פני המוסד מהשכונה;

2) העברת הכניסה אל צד הכביש;

3) קביעת ועדה לסיון הילדים, בהסתתרות בא-כוח מועצת רעננה, שרק בהסכמה אתו ייקבעו המועמדים למוסד.

ש. כפרית: אני רוצה לוטר דעתי על הסיכונים.

במסך לסעיף ג', אתה אוטר פה דבר והיפוכו. סעיף ג' אינו מעודד את אנשי השכונה, ששום שאתה מכיר שחרדתם היא מבוססת. אני מתנגדת לתוכן הסעיף הזה. אינני מוצאת סיכולה להיות השפעה שלילית. אני מתחשבת בלעת המוסחים שאמרו שאין זה עלול להשפיע לא על ילדים ולא על מבוגרים. אז למה לנו לוטר שזה עלול להשפיע ללעתי צריך להוציא את הסעיף הזה.

אשר לסעיף ה' - באמר שאנחנו מקבלים בברכה הקצבת סכום נוסף והקמת בנין, זוהי מטאלה. אני מציעה במקום זה להכניס את הפסוק שאנחנו כרגע קובעים מועד מתוך הרצון להרחיב את הבנין.

ר. צברי: אם את אוטרת שלא צריך להזדהות עם חרדתם, אז למה להקים גדר, למה לבנות כניסה מצד אחר. גם הרופא אמר שיש השפעה, זאת אוטרת שהאנשים הללו נמצאים במצב נפשי מסויים, ויש חרדה. אלא שאנחנו מבינים לחרדתם, ולכן אנחנו רוצים למנוע זאת על-ידי הקמת גדר ועל-ידי כניסה מיוחדת ועל-ידי סיון הילדים, ועל-ידי זה שבמסך הזמן ההסלמה תהיה במקום אחר.

לכן אני חושבת שהצעות הסיכונים הן לפי רוח הדברים שדובר בהם כאן. אי אפשר לבוא ולהגיד שאין חרדה. עלינו לראות כל בעיה בקנה מידה יותר גדול מאשר אנשי רעננה, וברור שאנחנו צריכים להזדהות לא עם קבוצה קטנה אלא עם ראיית הכלל. ומכיון שאנשים פנו אלינו, עלינו לפטר. עלינו לראות את שני הצדדים, לבוא לעסק הסווה. אלה ואלה צודקים, ועלינו לראות את האמצע.

ש. יוניצ'מן: עקביות אבסולוטית בהצעותיו של יוסב-הראש אי אפשר לחפש כי הוא הסתדל לפטר בין שני הצדדים. ומכיון שהיתה ברורה בהתחלת הוויכוח עמדתם של הרוב הגדול שהיה לצדם של אנשי רעננה, ללא ספק הושפעו כולנו לא רק על-ידי ארגומנטציה של הסר ושל סגן הסר. לכן לא היתה ברירה ליוסב-ראש אלא להביא את הסיכונים האלה שמסקפים את שני הצדדים, ואני חושב שעשה עבודה טובה. אפשר אולי לרכך קצת.

הנר"ר ס. ארם: אולי נכתוב: עם זאת אין הוועדה יכולה בשום פנים להתעלם שחרדתם של תושבי השכונה החוששים שהמוסד המוקם בקרבתם עלול להשפיע באופן חסור על מצבם הנפשי של ילדי השכונה.

ס.י.

אולי בוסיף עוד תנאי, שהרחבת המוסד תיעשה

כבר במקום החדש.

ש. כפרית:

אנחנו ועדת כנסת, לו היינו מוסד ציבורי שהענין הזה באופן ישיר נובע לו, אז אני מבינה שהיינו צריכים לעשות מלאכה שלמה. אנחנו יודעים באיזו מידה גוף ציבורי שלוקח על עצמו איזה ענין חייב לראות את כל הדברים. נראה לי שאתה, בתור יושב-ראש חדש, עוד לא חדרת לעומקם של דברים מהי הסמכות שלנו, באיזו מידה מוסמכת ועדת כנסת לסליע בניצוץ דברים. אני חושבת שמבחינה פרלמנטרית, מבחינת יעודנו בכנסת, אין זה מוצדק. זה מחייב אותנו יותר מדי. כל הענין עכסיו צריך לעבור לפסים מעשיים. כשאנחנו כותבים "סיוע", זה מאד בלתי מוגדר, ועלינו להיזהר מכך, כי זה מסיל עלינו אחריה.

הינ"ר ט. ארם:

אני מקבל את התיקון שלך בניגוד לגמור לנימוק.

אשר להערתך הסניה - היא איננה נכונה. אני תמיד אעמוד בתפיסה הזאת שוועדת הכנסת והכנסת צריכות להתערב באופן פעיל בלי לפגוע בסמכות של המשרדים, ולא לראות עצמנו כספן. ואנחנו תיקנו דברים. אני מוכן להשמיט את המלה "לסליע", אבל אני רוצה שיהיה ברור שאם נקבל הזמנה, אם נתבקש לסליע בענין זה - אני מודיע שאנחנו נעשה זאת.

ובכן סעיף ג' יהיה מנוסח כך, עם זאת אין הוועדה יכולה בטום פנים להתעלם מחרדתם של תושבי הסכונה החוששים שהמוסד המוקם בקרבתם עלול להשפיע באופן חמור על מצבם הנפטי של ילדי הסכונה.

אשר לפייסקה האחרונה במכתב, נכתוב: ועדת השירותים הסוציאליים שעשתה במיטב יכולתה כדי למצוא הסדר לבעיה הכאובה, תקבל בסופו כל ניסיון מוצלח להגיע לידי הסכם מתוך גילוי רצון טוב של המעוניינים. בשם לקבל מכם פרטים על ההסדר וההסכם.

אני רוצה שנקבע לעצמנו את סדר העבודה לשבוע הבא. נצטרך לשבת שתיים-שלוש ישיבות. אז ביום ג' נשב כרגיל בתשע בבוקר, ואני מזמין את אנשי משרד הסעד בקשר לתקציבם; ביום ד' נקיים ישיבה באחת-עשרה לפני הצהרים, בהשתתפות של הבריאות בקשר לתקציב של משרד הבריאות. הייתי רוצה שביום ה' נוכל לסכם כמה הערות בקשר לדיונים האלה, ואני מציע שנשב אז בתשע וחצי בבוקר.

אני אודיע ליושב-ראש ועדת הכספים שיקבע לנו פגישה בענין מסדר הסעד והבריאות. אני מסוכנע בדבר אחד, שכולנו נקבל פה אחד החלטה להגדיל את התקציב. אם זה יצא - אינני יודע.

הישיבה נסתיימה בשעה 15.45.